

Forslag til vedtagelse

»Idet Folketinget konstaterer, at tilstandene i de danske fængsler er uacceptable, bl.a. på grund af

- at der ofte er vold mod indsatte og fængselsbetjente fra indsatte samt en nedbrydende optræden fra stærke, negative indsatte,
  - at flugt er for let og ikke medfører seriøse sanktioner,
  - at der ofte er for lidt arbejde og for lidt kontrol til, at arbejdspligten reelt gennemføres for de indsatte,
  - at fængslerne »flyder« med narkotika, og
  - at Kriminalforsorgen ikke altid følger politiets advarsler mod udgange,
- opfordrer Folketinget regeringen til
- at oprette to særligt sikrede fængsler til stærke, negative indsatte og, indtil disse fængsler er oprettet, at foretage de foranstaltninger, der er nødvendige for at stoppe disse indsatte nedbrydende virksomhed,
  - at sikre en effektiv bevogtning af farlige indsatte samt sikre, at flugt eller udeblivelse fra udgang medfører en mærkbar sanktion, ved at prøveløsladelsen bortfalder,
  - at sikre, at alle indsatte sættes til relevant arbejde under effektiv kontrol for at forberede sig til arbejdslivet uden for fængslet,
  - at arbejde målbevidst for at gøre fængslerne narkofrie og
  - at sikre, at politiets advarsler mod udgange altid følges.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 38).

Anden næstformand (Henning Grove):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Dette forslag vil indgå i de videre forhandlinger.

Dorte Bennedsen (S):

Jeg vil godt takke ministeren for besvarelsen og ikke mindst for den grundige redegørelse for de økonomiske problemer, som Kriminalforsorgen har haft inden for det sidste års tid.

I Socialdemokratiet har vi ikke meget at lægge til denne del. Vi er tilfredse med, at det er lykkedes at finde en løsning på de akutte problemer gennem det aktstykke, hvor Folketinget bevilgede 25 mio. kr., og gennem bevillingen på 80 mio. kr. på dette års finanslov.

Så vil vi godt derudover udtrykke et fromt ønske om, at alle Folketingets partier vil lære af fortidens fejl. Det er jo nemlig rigtigt, sådan

som ministeren i øvrigt også var inde på, at de grundlæggende problemer, som Kriminalforsorgen slås med i dag, opstod i 1980'erne og i begyndelsen af 1990'erne, hvor den daværende regering helt uden hensyn til væksten i arbejdsopgaverne skar drastisk ned på bevillingerne.

Blandt mange nedskæringer erindrer jeg således en grotesk situation – jeg tror, det var omkring 1990 – hvor den borgerlige regering i erkendelse af, at Kriminalforsorgen i frihed ikke længere var i stand til at udføre de pålagte opgaver, med den ene hånd gav dem omkring 35 nye stillinger for så ganske kort tid efter med den anden hånd at fjerne stillingerne igen via pålæg om generelle besparelser.

Den nedskæringspolitik, som var en realitet i de år, betød, at man skubbede problemerne foran sig, så de hobede sig op, og så de blev langt vanskeligere at løse, end hvis man løbende havde taget fat på dem.

Den form for manglende langsigtet planlægning skaber alvorlige problemer. Personalet får et dårligere arbejdsmiljø, som præges af frustrationer, fordi de ikke på tilfredsstillende vis kan løse de opgaver, der er pålagt dem. Det gælder både i Kriminalforsorgen i frihed og i Fængselsvæsenet, hvor de ansatte dertil føler utryghed på grund af det barskere miljø, der har udviklet sig i forbindelse med negativt stærke fanger. Det har også betydet, at den forebyggende indsats, som i sidste ende skulle være en hovedopgave for kriminalforsorgsindsatsen, lider voldsomt skade.

I sidste uge var Retsudvalget på Søbysøgård, hvor hovedparten af de indsatte er unge mellem 18-30 år. De indsatte talsmænd understregede stærkt over for os, at det ikke er nok at beskæftige de indsatte med arbejde eller undervisning i 7 timer om dagen, men at der er et stort behov for en indsats i de indsatte fritid, fordi det er her, der er mulighed for at påvirke i en positiv retning. Efterfølgende bekræftede og beklagede personalet, at talsmændene havde ret, men der var simpelt hen ikke personale-mæssige ressourcer til for alvor at gå ind i den opgave.

Og tilsvarende problemer kan desværre også nævnes fra Kriminalforsorgen i frihed, hvor opgaven jo er at sluse indsatte tilbage til samfundet på en måde, der mindsker risikoen for recidiv. Her betød nedskæringerne, at udslusningspensioner blev lukket, at personundersøgelser og tilsyn ikke blev gennemført i det omfang, som det var ønskeligt. Det er ikke